

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/59/EG van de Commissie van 6 augustus 2001 tot achtentwintigste aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽¹⁾ en ze in elk geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De voor de uitvoering van de richtlijn vastgestelde termijn is afgelopen op 30 juli 2002.

⁽¹⁾ PB L 225 van 21 augustus 2001, blz. 1.

Beroep, op 24 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-497/03)

(2004/C 21/44)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 november 2003 beroep ingesteld tegen Republiek Oostenrijk door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Josef Christian Schieferer en Bernhard Schima, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk de krachtens artikel 28 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, doordat zij in 50, lid 2, Gewerbeordnung, postorderhandel in voedingssupplementen heeft verboden;
2. de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het in 50, lid 2, Gewerbeordnung neergelegde verbod op postorderhandel in voedingssupplementen, vormt een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve invoerbeperking. Het belemmert de afzet van producten uit andere lidstaten meer dan die van binnenlandse producten. Een dergelijk verbod op postorderhandel verplicht ondernemingen uit andere lidstaten een filiaal in Oostenrijk op te richten of handelspartners aan te werven, terwijl ondernemingen in Oostenrijk wel al over een vaste inrichting beschikken, die hen bij het in de handel brengen van de door hen geproduceerde voedingssupplementen van nut kan zijn. Laatstgenoemde ondernemingen hebben het voordeel dat zij oppervlakte van de bedrijfsruimte of het terrein waarop de inrichting zich bevindt, ook als verkoopruimte kunnen gebruiken. Dit kan resulteren in een niet onaanzienlijk kostenvoordeel ten opzichte van buitenlandse producenten ten gevolge van lagere kosten.

Het doel van de bescherming van de consument tegen gezondheidsrisico's en misleiding, die worden aangevoerd ter rechtvaardiging van een dergelijk verbod, kunnen ook worden bereikt met andere middelen, die het vrije verkeer van goederen minder beperken. De Oostenrijkse maatregel vormt bijgevolg een onevenredige beperking van het vrije verkeer van goederen.

Verzoek van het VAT & Duties Tribunals, London Tribunal Centre van 10 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1) Kingscrest Associates Ltd, 2) Montecello Ltd (samen handeldrijvend onder de naam Kingscrest Residential Care Homes) en Commissioners of Customs and Excise

(Zaak C-498/03)

(2004/C 21/45)

De VAT & Duties Tribunals, London Tribunal Centre heeft bij beschikking van 10 juni 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 26 november 2003, in het geding tussen 1) Kingscrest Associates Ltd, 2) Montecello Ltd (samen handeldrijvend onder de naam Kingscrest Residential Care Homes) en Commissioners of Customs and Excise, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen: